

Eet nog van al dit mooie
voortdurend vervangbaar aanwezige
en drink en bevat en verteert het

nu het vlees steeds vertrouwder
zich in de spiegel onteigent, de taal
verdwaalt in zijn oorsprong, de tijd
steeds sneller zich inhaalt zich uitstelt

zo volmaakt was het nooit
zo voldaan als ingeslikt water
en is het ook nu-

Gerrit Kouwenaar (1923-2014)

Uit: helder maar grijzer. gedichten 1978-1996

Uitgeverij Querido, Amsterdam (1998)

“zich in de spiegel onteigent”